

Nr 138.

Af herr Johansson i Jönköping m. fl., om ändrad lydelse af 6 § 2 mom. i förordningen angående försäljning af tillagade, alkoholfria drycker samt svagdricka den 9 juni 1905.

I § 6 mom. 2 af kungl. förordningen angående försäljning af tillagade, alkoholfria drycker samt svagdricka den 9 juni 1905 stadgas förbud mot att *läta* brännvin, vin eller öl förtäras å ställe, där utskänkning af tillagade, alkoholfria drycker samt svagdricka enligt förut giord anmälan bedrifves. I § 10 mom. 4 af samma förordning stadgas böter till belopp af lägst 5 och högst 30 kronor för öfverträdelse af detta förbud.

Däremot finnes i förordningen intet stadgande om straff för den, som å sådant ställe, hvarom här är fråga, förtär brännvin, vin eller öl, äfven om sådan förtäring sker mot dens vilja, som innehavar utskänkningsstället i fråga, och i trots af gifven tillsägelse mot förtäringen.

Då utskänkningsställen af detta slag ofta innehafvas af kvinnor och skötas uteslutande med kyinnlig betjäning, kan det därför inträffa och har också inträffat, att manliga besökande å dylika lokaler förtärt medförd spirituosa eller öl utan att bry sig om de förbud, som mot sådant förfarande meddelats af personalen på platsen, och hafva sådana besökande icke för dylika öfverträdelser kunnat lagföras eller straffas.

Ett liknande förhållande äger rum jämväl i fråga om förtäring af vin och öl å utskänkningsställe för sådana drycker å tider, då utskänkning icke därstädes får ske. För innehafvare af dylikt utskänkningsställe är det visserligen genom § 23 mom. 2 i kungl. förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 förbjudet att tillåta förtäring af vin och öl å utskänkningsstället under tid, då utskänkningen ej är medgifven, och i § 40 af samma förordning stadgas böter å lägst 5, högst 50 kronor för öfverträdelse af detta förbud. Men äfven här saknas straff-

bestämmelser för den, som i trots af gifven tillsägelse å tid och ställe, hvarom här är fråga, förtär vin eller öl.

I sistnämnda förordning saknas därjämte alldelers förbud mot förtäring af brännvin å utskänkningsställe för vin och öl. Innehafvare af dylikt utskänkningsställe kan således tillåta besökande att därstädes förtära medfördt eller på annat sätt öfverkommet brännvin icke blott å tider, då utskänking af vin och öl pågår, utan jämväl, då sådan utskänkning icke äger rum och då förtäring af vin och öl å lokalen alltså icke får medgifvas.

Sistnämnda förhållande torde väl få betraktas som en hart närlig och vid förordningens affattande icke förutsedd konsekvens ur bestämmelserna i hithörande lagstiftning. Antagligen har det väl icke heller varit meningen, att förtäring af brännvin skulle vara tillåten å utskänkningsställe för vin och öl, medan utskänkning pågår, ehuru uttryckligt förbud häremot ej ansetts vara af nöden. Erfarenheten har emellertid visat, att gällande bestämmelser äfven i detta afseende behöfva en komplettering. All förtäring af brännvin å utskänkningsställe för vin och öl bör förbjudas, likaväl som förtärandet af brännvin, vin och öl är förbjudet å utskänkningsställe för icke alkoholhaltiga drycker samt svagdricka, och ansvarsbestämmelserna böra i båda fallen gälla icke blott den, som tillåter en dylik förtäring, utan också den, som gör sig skyldig till det olagliga förtärandet.

För vinnandet af här antydda syften erfordras ändring dels af § 6 mom. 2 i kungl. förordningen angående försäljning af tillagade alkoholfria drycker samt svagdricka den 9 juni 1905, dels af § 23 mom. 2 i kungl. förordningen angående försäljning af vin och öl samma dag.

Till förstnämnda lagrum behöfver endast fogas ett tillägg om att det i momentet innefattade förbudet gäller äfven självfa förtärandet af brännvin, vin eller öl å utskänkningsställe för icke alkoholhaltiga drycker samt svagdricka. Ett liknande tillägg är också af nöden i fråga om § 23 mom. 2 i förordningen angående försäljning af vin och öl, men där bör tillika särskilt angifvas, att förbudet i hvarje fall gäller äfven brännvin. Yrkanget om ändring i sistnämnda förordning torde lämpligast böra framställas i särskild motion, och vilja vi därför i detta sammanhang endast vördsamt hemställa,

att Riksdagen ville för sin del besluta, att § 6 mom. 2 i kungl. förordningen angående försäljning af tillagade, alkoholfria drycker samt svagdricka den 9 juni 1905 måtte erhålla följande ändrade lydelse: »Att låta bränn-

vin, vin eller öl förtäras å ställe, där utskänkning på grund af anmälan eller tillstånd enligt 3 § idkas, vare förbjudet liksom ock att där förtära sådana drycker».

Stockholm 27 januari 1910.

*Robert Johansson. Ernst Beckman. K. H. Gez. von Schéele. J. Byström.
Oskar Berg. Johan Ericsson. Frithiof Söderbergh. Bernhard Eriksson.*

Nr 139.

Af herr Johansson i Jönköping m. fl., om ändrad lydelse af 23 § 2 mom. i förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905.

Under hänvisning till motiveringen i en denna dag af oss väckt motion om ändring i § 6 mom. 2 af kungl. förordningen angående försäljning af tillagade, alkoholfria drycker samt svagdricka den 9 juni 1905 få vi vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta, att § 23 mom. 2 i kungl. förordningen angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 skall erhålla följande ändrade lydelse: »Det vare ock förbjudet att, då utskänkning ej är medgifven, låta vin eller öl å utskänkningsstället förtäras eller där förtära sådana drycker. Brännvin må å sådant utskänkningsställe under inga förhållanden af besökande förtäras».

Stockholm 27 januari 1910.

*Robert Johansson. Ernst Beckman. K. H. Gez. von Schéele. J. Byström.
Oskar Berg. Johan Ericsson. Frithiof Söderbergh. Bernhard Eriksson.*
